

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Potemkin politika.

Pécs, 1901. aug. 12.

A hatvanhetes kiegyezés védelmezői nagy büszkeséggel szoktak rámutatni arra a nagy haladásra, a mely Magyarországon minden irányban észlelhető, a mióta az alkotmány helyreállítása lehetővé tette a békés munkálkodást s ezt a haladást egyedül a kiegyezés eredményének tüntetik föl.

Ha azonban elfogulatlanul szemléljük a dolgokat és a lényegét vizsgáljuk, rájövünk csakhamar, hogy a mi reális és természetes ebben a haladásban van, az a dolgok természetes fejlődésében rejlik, hisz a világ folyása nem akad meg még ott sem, ahol a legdurvább abszolutizmus érvényesül a kormányzatban. A többi azonban — s ilyenek tekinthetjük a nagy haladásnak croszlánrészét — nem természetes, nem biztos alapon nyugvó fejlődés, hanem csak pusztá látszat, külső hatásra épített alkotás, a mely mesterkéltséget és erőltetést.

Napról-napra épülnek és létesülnek haladást jelentő alkotások, de ezek mind azt a célt szolgálják, hogy a gazdagabbaknak, agilisabbaknak, törekvőbbeknek látszassunk, mint a miők vagyunk; hogy köz- és gazdasági életünk tetszetős képet mutasson a fölületes szemlélőnek, míg a

valóságban a szegénység és a nyomor, a tehetetlenség és a mindent felülről várás uralkodik a csillogó külső mögött. Valóságos Potemkin-politika, a mely fényes, viruló képeket rajzol a sötét és sivar háttér leplezésére.

Állam és magánosok erejüket meghaladó áldozatokkal folytatták ezt a Potemkin-politikát s ez teljesen kimerítette az ország pénzerejét. Pár évtized alatt akart az állam a művelt nyugoti államok magaslatára emelkedni, arra a magaslatra a melyet a nagyműveltségű nyugot évszázadok lassu, természetes és rendszeres fejlődésével ért el azalatt, míg mi fegyverrel kezünkben álltunk őrt és véreztünk a nyugoti államok békés fejlődésének biztosításáért.

A látszat most úgy mutat, mintha már ott állnánk a békésen fejlődött nyugoti államok sorában, de kimerülten, szárnyaszegetten. Annyi erőnk is alig van már, mint a mennyi a meglevő alkotások föntartására szükséges. Az ipar és kereskedelem, melyben az ország életerejének, lüktető vérkeringésének kellene nyilvánulnia, közel áll ahhoz a ponthoz, a hol a pangás, a bomlás kezdődik. Bárhova tekintünk, bármerre fordulunk, mindenütt lehangelő, szomorú látvány tárul szemünk elé s panaszszal, mindig csak panaszszal találkozunk.

Az üzleti élet, haszonhajhászat örült versenyre készítette a gazdasági élet minden tényezőjét. Mindenki szebbet, jobbat, többet és olcsóbbat igyekezett előállítani, még ha közvetlenül kárát vallotta is, csak hogy a versenytársát legyűrhesse s diadalmasnak látszassék a bámuló világ előtt. Természetes, hogy ennek nyomában járt az üzleti élet romlása, a tisztességes és becsületes verseny hanyatlása. Gombamódra szaporodnak az olyan vállalatok, a melyek tisztán az emberek jóhiszeműségének kihasználására spekulálnak, mert a közönség oda megy, a hol szemrevaló dolgot kap és olcsón kiszolgálják.

Persze ebben az üzletmenetben szinte kizárólagos szerepet játszik a hitellel való visszaélés. Minden hitelre készül, adás-vevésnek kevés kivétellel hitel képezi az alapját. Ha valaki gyárat épít, üzletet nyit, házat vesz: hitelművelethez folyamodik. A mindennapi szükségletek beszerzése is hitelre történik. Csak az adónál nem nyujtanak hitelt; ezt behajtják kérlelhetetlenül. Ilyenek a mai viszonyok s ilyen körülmények között egy cseppet se csodálkozunk, hogy a bámulatos haladás közepette olyan általános a depimált hangulat, olyan nagy az elégedetlenség és elkeseredettség.

A nagy haladási mánia csakhamar fölemésztette a készletben levő vagyont,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Jutas tündére.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtta: Bors József.

A nap lenyugvóban volt már; vörös tányérja mindig jobban és jobban tündezett el a Bakony mögött, arra Zirc felé.

Az egész napi forróság után most csendes, üdítő szellő lengedezett lenn a völgyben, hol a békésen szántogató ökrök is vigabban húzták barázdáról-barázdára a nehéz vasekét.

Csattogó madarak jöttek elő rejtek helyeikről, hova a perzselő napsugarak elől bujtak el és végtelenül édes dalaikkal, régi, kedves és fájó emlékeket idéztek fel a hallgató érző lelkében.

Oly szép, oly bájos itt a természet a Bakony lábánál, balzsamos levegőjű, romantikus emlékü betyárjairól, híres haramiáiról ismeretes erdő közvetlen közelében.

Itt sétálgatok én, elmerengve a régen mult idők történetei felett; érzem, itt különösen érzem a haladás, a civilizáció nagy hatalmát.

Ime, itt e helyen, e reneteg erdőben, hol annyi regény játszódott le szerelmes betyárlegények közreműködésével, a hol évekig bujdoshatott a szegény legény, annélkül, hogy nyomára akadhattak volna a vármegye pandurjai, most munkás kezek azon dolgoznak,

hogy a százados tölgyeket melyek millió és millió vihart láttak és állottak ki, ledöntsék és otromba tüzelő fává aprítsák őket — a hatalmasokat.

Itt, hol a madarak ezerféle variációju bájos énekén kívül, csak a szerelmes betyár forró csókjának nesze, tüzes szemü menyecskének lihegő keble által okozott édes lehellet és olykor a megtámadottak jajveszékélése zavarta meg a csendet, most dübörgő vonatok vasszörnyetegei, mik rohanva vágatnak keresztül az erdő kellős közepén, zökkentik ki az álmadozót csendes nyugalmaiból . . .

Tudja Isten, de úgy fáj ez a haladás e pillanatban lelkemnek.

Ugy szeretném visszavarázsolni néhány pillanatra azokat az idöket, melyről annyi szép mesét, annyi ábrándos történetet mondanak el hosszú téli estéken kályha mellett ülő öreg anyókák, az őket áhitattal hallgató unokáknak. Ugy elfogja a szívemet valami mondhatatlan érzélem, mikor Jutas tündérének történetére gondolok. Régen hallottam és most, a hogy itt vagyok, azon a helyen, hol e történet lejátszódott, fölelevenednek előttem az alakok és lelki szemeimmel mintha látnám őket . . . a szép, a gyönyörűséges Irént, a jutasi birtokok tisztartójának leányát és Gyurit, a híres bakonyi haramiát . . .

Jutas nagy kiterjedésű birtokaival már régi idöktől fogva a veszprémi káptalan tulajdonát képezi.

Történetünk idejében a birtokok nagy részét még a bakonyi erdő szegélyezte, mert

a most haszontalanul heverő köves helyen is abban az időben erdő volt.

Ahol most a jutasi vasut állomás van ott volt — történetünk szerint — a birtok tisztartójának a lakása. És a most „Angliának” nevezett sétány volt a lakáshoz tartozó kert.

Gyönyörű hely volt ez. A virágok ezrei tarkáltak benne felséges szinpompában, balzsamos illatot terjesztve.

A kert közepén állott, művésziesen faragot szoborral diszitve, a kert öntözésére szolgáló szökőkút, mely vizét most is létező „Séde” fiaktól nyerte.

Remek gyömolcsfák, melyeknek egyes maradványai most is láthatok, voltak a kertben, szabályos rend szerint elültetve. Kópádok és asztalok, voltak az egyes helyeken, hol a séta után oly édes volt a pihenés.

Gyönyörű lugasok, nyujtottak kellemes tartózkodási helyett az ott időzőnek.

Szóval oly szép volt ez a kert mint a milyennek a tündéerkerteket szokták leírni bő fantáziájú mese mondók.

Nem hiányzott innen semmi, mik a tündéerkerteket oly széppé varázsolják még a tündér sem . . .

Egy üde 17 esztendő lányka, a tisztartó egyetlen gyermeke, volt ennek a kertnek a tündére, ki már korra reggel eljött ide, hogy az erdők mögöl felkelő napban, a madarak hajdus énekében gyönyörködhessek és élvezze a reggeli üdeségben pompázó virágok lelket éltető illatát.

Oly szép volt ez a leány, a mint a fel-

de megállni senki sem akart, nehogy elmaradjon a vad hajszában; hitelhez fordult hát mindenki s kölcsön-pénzzel dolgozott. Egyik kölcsön követte a másikat s minél inkább szaporodott az adósság, természetesen annál drágábbá is lett a kölcsönpénz. A rendelkezésre állott olcsó pénzeket különböző vállalatokba fektették s 40—50 évre lekötötték. A mi csekély tőke szabad még, annak nagy a kamatja: lehetetlen boldogulnia annak, a ki ezzel dolgozik.

Pedig megállni most már vajmi bajos, mert a haladás nem tűr megállapodást. A stagnálás már magában véve hanyatlást jelent s ezért folyton folyvást előre törekszünk, a haladás hangzatos jelszavait emlegetve, sürgetjük az alkotások újabb sorozatát s nem gondolunk arra, hogy az eddigi alkotások fönnállását is biztosítani kell, mert mit ér minden erőlködés, ha meddő munkát végzünk s ingoványra építünk palotákat.

A föld agyon van terhelve, a mezőgazdaság roskadozik a közterhek alatt s a gazdasági állapotok napról-napra rosszabbodnak. A terménynek nincs ára, az állattenyésztés számtalan akadályokkal küzd s az elemi csapások egész sorozata sújtja a gazdát. Hol a filloxera, hol a gabonarozsda, hol meg a sertésvész pusztítja a gazda reményét. A regenerálás új beszerzés óriási befektetéseket igényel. Csupa nagy kamatu kölcsönpénz. — Szegény az ország, nagy a közteher s a kultúra mindig többet és többet kíván. Maholnap nem bírjuk tovább.

Itt az ideje, hogy az ország népének szeme fölnyíljen és elforduljon attól a Potemkin-politikától, mely mindent feláldoz a haladás külső látszatának a kedvéért. Zabolázni kell a nyakló nélkül való haladást s csak a természetes és biztos alapon mozgó fejlődést kell érvényesíteni.

kelő nap glóriát vont aranyfürtös szőke lejecskéje köré, ez által plasztikus görög szabású hófehér arcának mintegy átszellemült kifejezést adva, könnyű fehér batiszt ruháskájában, méltán tarthatta őt a szemlélő a kert — tündérének.

Feslő rózsabimbó volt még, ki dacára tizenhét tavaszának, mit sem tudott a szerelem gyönyört és gyötrelmet okozó érzelméről.

Atyja mindentől óvta, mi akár testének, lelkének árthatott volna, hisz ez a leány volt nevének, — kit igaz hevülettel szeretett, korai halála után, — egyetlen öröme, büszkesége, mindene.

És Irénke is rajongva szerette édes atyját.

Nem is hiányzott e családban a tiszta boldogság sok ideig . . .

Egy forró augusztusi nap délutánján vágató lovas közeledett a veszprémi uton Irénkéék háza felé.

A ház elé érve megállott, hogy lováról leszállva azt egy fához kösse. Izzadt homlokát fáradtan türülgetve haladt be a házba, egyenesen a tisztartó elé.

Magas, barna ifju volt, élénk tűzű fekete szemekkel, melyek mint drágakövek csillogtak a nagy szempillák alól, erélyt és soha meg nem rettenő bátorságot hirdetve a belenézőnek.

Alig lehetett több 28 évesnél. Finom, gazdagon diszitett lovagló ruhát hordott, oldalán drágakövekkel kirakott kardot viselt.

A bizonytalan és kapkodó vállalkozásoknak nyakát kell szegni, még mielőtt nemzetgazdasági károkat idézhetnének elő. — Takarékoság legyen minden ember jelszava s minden téren a tisztesség és becsületesség morálja legyen az alap, melyre építünk: csak így indulhat virágzásnak a jólét.

Persze akkor le fog szállni az a bámulatos, nagy haladás arról a fényes polcra, a melyre a Potemkin-politika mestersegesen fölemelte, de legalább való tartalom fogja betölteni azokat az alkotásokat, a melyek a lassubb, de biztosabb haladásunk nyomait jelezni fogják.

Baranyamegye féléve.

Pécs, 1901. augusztus 12.

A belügyminiszteri tárca vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök, erre nézve kibocsájtott rendelete folytán, Baranyavármegye a közelmúltban terjesztette fel a folyó 1901. év első feléről szóló évközi jelentését, melynek érdekesebb adatait az alábbiakban adjuk:

Általában, a jelentés szerint, a közigazgatás állapota a fennálló viszonyokra tekintettel, úgy a központi, mint a járási adminisztrációt illetőleg, kielégítő volt s ellene a folyó év első felében jelentékenyebb panasz nem érkezett be, azonban a közigazgatási teendők fokozatos szaporodása és a közigazgatásra rott folytonos újabb feladatok az arányilag nem megfelelő számban levő személyzet fokozott munkásságát igényelik. Eme baj orvoslására a jelentés főleg a járási és községi személyzet szaporítását ajánlja.

Az ügyforgalomra nézve felemlíti a jelentés, hogy a folyó év első felében a közigazgatási bizottsághoz beérkezett 1801 darab, melyek közül a kir. pénzügyigazgatóságot, kir. államépítészeti hivatalt, kir. tanfelügyelőséget és kir. ügyészséget illető összesen 442 darabon fölül fennmaradandó 1359 darabból nősülési ügy volt 677, felebbezési 60, egyéb 611. Fegyelmi ügy a közigazgatási bizottság előtt 11, a bizottság fegyelmi vádatmányára előtt pedig 3 fordult elő.

Rokonszenves arcán azonban némi bánat és szomorúság volt felfedezhető.

— Uram — így kezdé beszédét az ifju — én egy elfáradt utas vagyok, ki már fél napja folyton lovon ülök és még ma mit sem ettem. Bocsánatot kérek tehát, hogy ide jöttem, de barátságos házuk oly hivogatólag intetetett felém, hogy nem bírtam ellentálni a vágnak és betértem, abban a reményben, hogy szives emberekre találok itt.

— Nagyon örvendek uram, hogy ily jó feltevással volt házuk iránt, nem is csalódtok, mert valóban a legnagyobb készséggel látunk mindenkit, ki látogatásával megtiszteli szerény hajlékunkat — szolt szives jóindulattal a tisztartó. Azért csak tessék kényelembe helyezkedni, én meg rögtön intézkedni fogok, hogy egy kis harapni való kerüljön az asztalra, no meg egy kis italka is — tette hozzá mosolyogva.

Rövid idő múlva csakugyan terítve is volt és Irénke bejött, hogy a szükségesekeket előkészítse.

A tisztartó bemutatva leányát az ifjunak, ki látható csodálkozással nézte a teljes szépségében levő Irénkét és valamit mondott zavarában, mit azonban sem a tisztartó, sem az Irénke nem értettek és így azt gondolták, hogy a nevet mondja meg.

Az ifju pedig le nem vette volna a szemét a gyönyörű teremtsérel.

Irénkét is meglepte a szép idegen ifju és ha valaki figyelmesen nézte hófehér arcát, láthatta, amiut futólag elpírult, mikor az ifju

A közegészségügyet illetőleg felemlíti a jelentés, hogy Baranyavármegye területén az év elejétől kezdve a következő ragályos és fertőző betegségek merültek fel leggyakrabban: Kanyaró Somogy, Vasas, Siklós, Hosszúhetény, Nádasd, Magyaregregy, Lovászhetyén, Vókány, Palkonya, Pécsvárad és Hird községekben.

Hasihagymáz: Ki-nyárad és Lancsuk községekben. Ezen kórok általában enyhe lefolyásnak voltak, elterjedésük megakadályozására néhány iskolának bezárásán és két esetben kanyaró miatt a vathimlőoltásnak későbbre halasztásán rendkívüli intézkedésnek foganatosítása nem vált szükségessé.

A roncsoló toroklob nagy mértékben sehohsem lépett fel, legelőbb eset Nádasd, Kaposzekcső, Mekényes és Dráwapalkonya községekben észleltetett.

A pénzügyminiszter ügyköre tárgyában arról szól a jelentés, hogy a még nem esedékes hadmentességi díj és fegyveradó kivételével az összes egyenesadók kivétele belezetett s az összesítések a pénzügyminiszteriumhoz fölterjesztettek.

A közetlenül lerovandó illetékek kiszabásánál hátramaradás nincs, az egyenes és közvetett adók, úgy egyéb kincstári követelések kezelése körül oly esetek, melyek kivételes intézkedést igényeltek volna, nem fordultak elő.

Nem kevésbé megnyugtató a jelentésnek a kereskedelmi miniszter ügyköre vonatkozó része, mely szerint bár az elmúlt félévben újabb gyártelepeket nem létesítettek a vármegye területén, az ipar terén pangás nem volt észlelhető. Sztrájk mozgalom nem fordult elő. Szóval ipar dolgában rend van az egész vonalon.

Kevesbé rózsás hangon van tartva a jelentésnek a földművelésügyi miniszter ügyköre tárgyában alkotott része. Elmondja a jelentés, hogy a mezőgazdaság, termények állása nem volt kielégítőnek mondható, a mennyiben a szárazság és az abnormis időjárás sok helyen kárt okozott. Néhány jelentékeny jégkaron kívül nagyobb elemi csapás nem fordult elő. Az állategészségügy sem volt az elmúlt félévben kielégítő, a mennyiben a ragadós és járványos állatbetegségek nagyobb mérvben uralkodtak.

A járványos sertés orbánc és szórványos lépfene sok áldozatot követelt, míg el-

tűzes szemeibe nézett, a bemutatkozás alkalmával.

Nem volt már éhes a fiatal lovas; nem jutott eszébe az evés ott, hol gyönyörködhetett egy valódi földi angyal szemének varazslatos tekintetében.

Csak szórakozottan és önkénytelenül nyelt le néhány falatot, dacára azonban elfogultságának, társalgása nem nélkülözte a szellemet.

Miért tagadnok Irénke érintetlen szive is hevesebben dobogott, a hízogó hangu, kedves modoru szép fiatal ember közelében és bizony alig mert feltekinteni, hogy ismét az ifju mély tűzű tekintetével kelljen találkoznia.

Este felé a lovas megköszönte az élvezett vendégszeretetet és miután a tisztartó biztosította, hogy máskor is szivesen látott leend házában, elbucszott, lovára ült és elvágatott — szívében édes sebet vivén.

Irénke pedig sokáig nézett még arra, a merre a lovas eltűnt — a messzeségbe . . .

Hogy mit érzett, nem tudni, de annyi bizonyos, hogy a mikor ismét kedvenc helyére ült, a kőasztalhoz, zsebkezdőjét gyakran emelgette sötét kék szeméi elé . . .

Sokáig nem látták aztan az ifjut.

Hogy ki volt ő, azt nem tudták, de nyájas modora, bizalmat keltő arca annyira megnyerte a tisztartó — Irénkéről nem is szólva — szeretetét, hogy minden más egyébbel nem törődtek.

(Vége köv.)

lenben a sertésvész két községben járványosan lépett fel. Igen gyakori volt az elmúlt fél évben az ebek veszettsége is, a mely kór 46 esetben lépett fel. A szarvasmarhák állományában a ragadós tüdőlob és ragadós száj és körömfájás egyáltalán nem lépett fel. Ez idő szerint 17 községben uralkodik különböző állati betegség és pedig 5 községben járványos és 12 községben pedig szörványos jelleggel.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter ügyköre tárgyában felemlíti a jelentés, hogy a kir. tanfelügyelőség iktatójába folyó évi január hó 1-től június hó végéig 1331 ügydarab iktatott s így az ügydarabok száma nem szaporodott. Ez onnét származik, hogy az államsegélyezési és kórpótlék ügyek ma már nem jönnek oly tömegesen, mint az előző évben, másrészt, hogy ezek elszámolása nem külön-külön, hanem kumulatív egy szám alatt nyer elintézését. Közigazgatási ügydarabok száma külön volt 266.

A községek és hitközségek mint iskolafenntartók részére biztosított államsegélyezést eddig 253 iskolafenntartó vette igénybe és pedig fizetés kiegészítés címén 22; ezek közt 2 községi, 4 róm. kath., 14 ev. ref. 1 ág. hitv. ev., 1 izr. felekezeti; kórpótlék címén 231, ezek közt 17 községi, 145 róm. kath., 53 ev. református, 15 ág. hitv. ev. és 1 gör. keleti felekezeti. A tanítói fizetések kiegészítésére 5945 korona s így összesen 29045 korona van utalványozva.

Az ovodák fejlesztése tekintetében, mint-hogy az előző jelentésben említett kedvezőtlen gazdasági viszonyok máig sem változtak, lényeges változást nem jelezhetünk. Mégis sikerült Siklóson a második óvónői állást rendeztesíteni s Szent Lőrincen az óvodát szervezni addig, hogy az remélhetőleg a f. évi szeptember havában megnyitható lesz, minthogy most már az óvónő fizetése is rendszerezve van.

A gazdasági ismétlő-iskolákról felemlíti a jelentés, hogy azok száma öttel szaporodott az eddigi 13-ról 18-ra emelkedett. Ezek közül államsegélyt élvez 5, mindössze 560 korona összegben. A gazdasági ismétlő-iskolák a következő községekben vannak: u. m. *Bozok, Baranyavár, Baán, Dárda, M.-Egrefy, Mekenyes, Monostor, Mágocs, Mohács, Nádasd, Németh Bóly, Ráckozár, Siklós, Szabar, Szébény, Szent Lőrinc, Villány, Vörösmarth.*

Az egészségi állapot általában kielégítőnek mondható, amennyiben ezen félevben járványbetegségek miatt hatóságilag csak 16 iskola volt hosszabb rövidebb ideig bezárva és pedig a mágocsi izr. és róm. kath., a gyódi, lancsuki, pölöskei, hirdi, pécsváradi, m.-egrefyi, kátolyi, lovász-hetényi, nádasdi, martonfai, vasasi és vókányi róm. kath., a bissei, cuni, ev. ref. iskola.

Az igazságügyminiszter ügyköre tárgyában a jelentés a következőket terjeszti elő: A kir. ügyész felügyelete alatt álló központi, valamint pécsváradi, mohácsi, szent-lőrinci és sásdi járási fogházak bizottságilag még megvizsgálva nem lettek, azok ellen azonban sem egészségi, sem tisztasági szempontból, sem pedig a rabok élelmezése tekintetében panasz vagy kifogás nem merült föl. A dárdai és siklósi kir. járásbirósági fogházak bizottsági megvizsgálásáról a június és július havában tartott közigazgatási ülésen az előterjesztések megtétettek.

A sásdi kir. járásbirósági fogház helyiségeinek közegészségi és építkezési szerkezetük szempontjából is joggal kifogásolt állapota a fogház-viszonyokat illetőleg hátrányos és bara fogház átépítése a pécsi kir. törvényszék elnöke által ez évben tárgyalás alá vétetett, de mindezt eredményhez nem vezetett. A folyó év június hó 25-én bizottságilag megvizsgálta siklósi kir. járásbirósági fogház sem közbiztonsági, sem a közegészségi követelményeknek nem felel meg s egy ügyben letartóztatott több egyének elkülönítésére sem alkalmas, sőt ezen fogházban a fogházör lakása is egészségtelen-

nek találtatott. A siklósi kir. járásbiró előadása szerint a fogház áthelyezése iránt a községi elöljárósággal tárgyalás már folytatott, de ez mindezt eredményhez nem vezetett.

A központi fogházban rendkívüli esemény csak egy adta elő magát. Több rendbeli rablás büntette miatt vizsgálati fogságban volt Ember László fogoly folyó évi március hó 12-én éjjel cellája ablakrácszatát lefeszítette, vaságyát összetörte s annak részeiből vaskampókat készített, melyekre ruhájából ágyneműjéből fonott kötelet erősített azon célzattal, hogy azt a szomszédos várfalra dobva, azon keresztül menekülhessen. — Szökési kísérlete azonban a fogházőrség ébersége folytán meg-hiusult.

A terjedelmes jelentés a m. kir. honvédelmi miniszter ügykörebe vonatkozó csekély adatokkal ér véget, melyek szerint az ismeretlen tartózkodású hadkötelesek száma csökkent s ezek kinyomozására megindított eljárás az elmúlt félevben a szokottnál nagyobb eredménnyel járt.

Felhívás a tisztviselőkhöz.

Pécs, 1901. augusztus hó 12.

Meg vagyon írva: Segíts magadon és az Isten is megsegít! Régi közmondás, de igaz. Az emberiség társas célja nem más, minthogy segítse egymást: következképpen a gyengék az erősekkel és az erősek a gyengékkel egyesülve, együvé tömörülnek, hogy a gyengék is megerősödjenek és az erősek meghatalmasodjanak és így mind a ketten fallanxként állva a viharral dacolni képesek legyenek.

Az ily egyenlőtlen erők egyesülésére leginkább a köztisztviselőségnek van szüksége, hogy a fizikai és szellemi munkásságáért nemzetétől kijáró szolgálati díjjal fedezni nem képes szükségleteit és kiadásait különösen betegség és a családban bekövetkező haláleset alkalmával járnai szokott kiadásokat nagy megerősítés nélkül képes legyen fedezni. Okvetlen tehát oly eszközökről és módokról kell gondoskodni, a melyek ily rendkívüli és nem várt esetekben felmerülő költségek fedezését lehetővé tegyék, mint például a „Magyar Tisztviselők Betegségélyező Egyesületé”-nek fiók-egyesületek alakítása.

Tekintettel a módosított alapszabályok 4. § ában, valamint az 5. és 16. §§ ában foglalt kedvezményekre, bátorkodom az összes, itt Pécsen és Baranyamegye területén lakó állami, megyei, vasuti és városi, valamint községi tisztviselői tisztet viselő férfi és női tagokat mély tisztelettel felkérni, hogy folyó évi augusztus hó 18 án délután 3 órakor itt Pécsen, a városi tornacsarnok termében, célba vett értekezlet megtartása végett jelentkezni méltóztassanak.

Alapszabályok kivonata:

Az egyesület célja. Tagjainak betegség esetén:

- a) a gyógyszerek árát megtéríteni;
- b) orvosi díjazás fejében a tagot betegség esetén osztalék által segélyezni;
- c) halálesetre a hátramaradottaknak temetkezési segélyt nyújtani;
- d) a családtagok után betegség, vagy halál esetén az ezen alapszabályok 20. §-ában foglalt segélyezéseket adni; és végül
- e) Budapesten idővel „Köztisztviselői kórházat” alapítani, mely célra külön alap létesítetik (4. §.)

Az egyesület tagjai lehetnek Budapesten és vidéken lakó köztisztviselők, tanárok, tanítók és azok özvegyei, továbbá tanítónők, óvónők és állandó jellegű díjnokok és végül a rendes tagokkal egy háztartásban lakó rokonnok. (5. §.)

A tagok beiratási díj címen 1 kor. és folyó évi augusztus 1-től havonként 3 korona tagsági díjat fizetnek. A beiratási díj 1901. szeptember 1-től 3 korona s azon időtől fogva

csak azok lehetnek az egyesületnek tagjai, kik életük 50 ik évét még nem töltötték be. (5. és 16. §§.)

A tagoknak a saját, valamint hitvesük és kiskoru gyermekeik részére rendelt gyógyszerek ára megtérítetik, esetleg kórházi ellátásban részesülnek. (18. §.)

Az orvos szabadon választható s a díjazás szabad egyezkedés tárgya. Orvosi díjazás fejében a tagok osztalékban részesülnek. Az osztalék a beiratási díjak és tagjárulékok címen befolyt jövedelemből, a gyógyszerek ára, temetkezési segély, szülési segélyek és a kezelési költségek levonása után fennmaradó tiszta jövedelem 80 %-a, mely a tagok által bejelentett orvos látogatási napok számával elosztva képezendi az egyszeri látogatásnak megfelelő díjazást, melyet a tag annyszor kap, a hány orvosi látogatást az egyesület által kiadandó kimutatáson az orvos által igazolva a tag bejelent.

Halálesetre 6 havi tagság után 1000 tag létszámig 200 kor., 1000 tagon felül 300 kor. temetkezési segély fizettetik ki.

A hitves után a férj temetkezési járulékának 40 százaléka, kiskoru (fiugyermekek 24 a leánygyermeknél 20 éves korig) gyermek halála esetén pedig annak 20 százaléka, szülés esetén születési segély — 10 havi tagság után 40 korona (20 §)

A tagdíjak előleges havi részletekben fizetendők és egyelőre posta útján is beküldhetők.

A tagsági kötelezettség egy évre terjed, az év utolsó havában a kilépés bejelentendő, különben a tagság a következő évre is kötelező (9 §)

Partoló tag lehet az, ki az egyesület céljait bármily összegű adományával elősegíti, vagy az alapítandó tisztviselői kórház alapjához adománnyal, vagy hagyománnyal járul. Amennyiben az adomány 2000 koronát meghaladna, alapítványnak tekintetik és az adományozó neve a létesítendő kórházban egy ágyfelírás által lesz megörökítve (5 §.)

Reményem, hogy a célt, melynek megvalósítása végett bátorkodom ezen felhívást kibocsátani, mennél tömegesebb megjelenés által meg is fogjuk valósíthatni mert egységben van az erő!

Hazafias üdvözlettel.

Pécs, 1901. augusztus 12-én.

Bereghy Endre,
kir. tkvezető.

Hirek.

Pécs, 1901. augusztus 10.

A kapuvári csoda.

(Fővárosi levelezőnkől.)

Az Eszterházy uradalmi kastélyból tegnap egy képet szállítottak Budapestre, mely a 18-ik század egy magyarországi csodáját: *Hany Istvánt* ábrázolja. A kép most már állandóan Budapesten marad, s mint értesülők: vagy az Eszterházy képtárba, vagy pedig a muzeumba kerül, a hol kétségtelenül sok bámulója lesz a *hal-embernek*.

Az Eszterházy uradalom egyik tisztje az Eszterházy könyvtárban őrzött egykoru hiteles adatok alapján a következőképpen mondja el a kapuvári csoda történetét:

1746. március 15 én *Nagy Ferenc és Molnár Mihály* halászosok a hansági *Királytóból* egy 8—10 éves vadgyermeket fogtak ki. A halászosok megdöbbenek, midőn hálójukban egy jóllehet vadállathoz hasonló, de alkatának többi részeire nézve mégis inkább gyermeket ábrázoló teremtményt pillantottak meg.

A halászosok e furcsa zsákmánnyal azonnal a kastélyba siettek, a hol átadták atiszttartónak, a ki őrizet alá helyezte.

Két napra rá megkeresztelték a különös teremtményt, s bölcsőjéről — a Hanságról — *Hany Istvánnak* nevezték el.

E csoda teremtménynek nagy, on kerekded feje, apró szeme, lapos orra és széles békaszzerű szája volt, egész testét és fejét pedig halszerű pikkelyek fődtek.

Eledele kezdetben nem állt egyébből, mint fűből, szalmából és szénából, egy évvel később azonban már ételeket is kezdett enni.

Időközben némiképp beszélni is megtanult s némely munkát különös pontossággal végzett.

Az Eszterházy uradalom annalesei följegyezték róla, hogy mindenki iránt, de főképp a kastélyban lakó tisztartó leánya iránt nagy vonzódást tanusított. Senkinek sem engedelmeskedett úgy, mint neki, a ki őt mindenre rábirta, sőt — bár Hany István magán egy darab ruhát se szivelt — fel is öltöztette.

Hany ugyyszólván minden idejét a tisztartó leánya közelében töltötte, s mint egy hűséges kutya hevert naphosszat lábánál.

Mikor a tisztartó kisasszony menyasszony lett, s a lakodalom napja elérkezett, Hany István is kedveskedni akarván az annyira kedvelt menyasszonynak, kiszökött a kastélyból az azt körülövedző *Kis-Rábába*. Ott egy keskeny öre való békát fogott, sietve belopódzott az étkező-terembe és ott a békákat a lakodalmass vendégek nem csekély zavarára a menyasszony elé terítette.

Az időtől kezdve, hogy a menyasszony elkerült a háztól, napról-napra nagyobb komorság lepte meg a Hanság e csodálatos fiát. Ruháját letépte magáról, sem enni, sem inni nem akart és egyszerre nyomtalanul eltűnt.

Ezután az őt kereső halászok néhányszor még látták, de elfogniok vagy közelébe jutniok nem sikerült, utóbb pedig úgy eltűnt, hogy sohasem látták többé.

És nem maradt meg róla más, mint ez a kép, melyet egykori gazdája: Eszterházy gróf készített róla, s a melyet máig híven őriztek meg a kastélyban.

A képen Hany István feje majdnem egészen kopasznak, homloka redősnek, arca bajszosnak és szakállasnak, hasa pedig — többi testrészeihez arányitva — rendkívül nagy-nak van rajzolva.

Bármily regényesnek látszik is a Hany István históriája, az valóságos tény, s most, hogy képét Budapestre hozták: újra föl fogják eleveníteni a kapuvári csoda titokzatos, de igaz históriáját.

Napirend 1901. augusztus 13-án.

Naptár: kedd, augusztus 13. — Róm kath.: Kasszán. — Prot.: Ipoly. — Görög-kei. (jul. 31.) Eudocin. — Zsidó: Ab 28. — Nap két 4 óra 38 perckor; nyugszik 6 óra 58 perckor. — Hold két éjjel 3 óra 39 perckor; nyugszik 6 óra 4 perckor délután.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék, zivatarok és hőszűnyedés várható.

A közigazgatási bizottság ülése a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

A mesőgazdasági bizottság ülése a vármegyeházán d. u. 3 órakor.

(Az idej hadgyakorlatok)

egy része tudvalevőleg Veszprém környékén, Hajmáskér község határában fog lefolyni. A király szept. 4-én érkezik Jutas állomásra, honnan kíséretével rögtön Hajmáskérre megy, hogy a hadgyakorlatokat végig nézze. Nagyban készülnek már az illető körök a király fogadására. Jutas állomást tatarozzák; a fából készült helyiségeket újra festik, a kőépületeket pedig meszelik és tisztogatják. Minthogy a király Zircen fog lakni a hadgyakorlatok ideje alatt az apátságban, ott is mindent megtesznek, hogy a felséges urat illőleg fogadhassák. Zircről Jutasig vicinális vasut vezet, melyen a XIV. a) osztályu gépek járnak. Ezek eddig nem voltak légtérrel ellátva, most, minthogy ilyen gépek fogják a király udvari vonatát is vinni,

nagyobb biztonság okáért el fogják látni ezeket is az ugynevezett „Vesztinghaus-féle légtérrel. Hajmáskéren pedig ez idő szerint már nagyban folynak a lövő gyakorlatok. Itt van most a tűzértörzstiszti iskola gyakorlótere is. Ötvenhat különféle rangu, különböző tűzerezedek körébe való tiszt vesz részt a tanfolyamon. Dél előtt Hajmáskéren a gyakorlati, délutánonkint pedig Veszprémben az elméleti előadást tartják. A napokban *Frigyes* főherceg is ott volt. Jutason kiszállott és kocsival Hajmáskérre hajtatott, hol végig nézte a gyakorlatokat. Minden nappal közlebb érünk a nagy hadgyakorlatok idejéhez, melynek baranyamegyei területén is már nagyban folynak az előkészületek. Legújabb rendelkezések szerint ő Felső a király, lovas gárdistái s az udvari istálló *Pellérdén* lesznek elhelyezve folyó évi szeptember hó elsejétől kezdve. Az udvarmesteri hivatal, melynek berendezési munkálatai már nagyban folynak, szintén Pellérdén lesz, hol működését folyó augusztus hó huszadikán már megkezdji. Mint azt már irtuk, a főhadiszállás s ő Felső lakása *Göröcsönyben* lesz s ennek berendezése is folyamatban van már. A főhadiszállás készenléte a jövő szeptember hó hetedikén kezdődik.

— **(Nyugalmazott őrnagy.)** *Erődös Kálmán*, pécsi 19. honvédegyalozredbeli őrnagynak a megejtett felülvizsgálat eredménye alapján, mint honvédségi csapatszolgálatra nem alkalmasnak, helyi szolgálatra alkalmasnak, nyugállományba való helyezését a király elrendelte.

— **(Foot-ball match.)** Májushónapban a pécsi atletikai klub a mohácsi torna egyesület meghívására átment foot-ball csapatjával Mohácsra, hogy az ottani csapattal megmérkőzzék. A mérkőzés bizony a pécsiek vereségével végződött, bar mindvégig a másfél órai küzdelemben derekasan megállták a helyüket. Tegnapi után a pécsiek meghívták a mohácsiakat revanche-matchre. Most azonban a mieink igazán megállták a helyüket. Pedig nem is igen készültek erre a küzdelemre, mert gy nyáron a klub tagjai szerteszlanak vakációzni s csak kevesen vannak itthon. Hanem a tegnapi csapat kitűnő erőkből állott egytől-egyig. A csorbát kiköszörülték, megmutatták, hogy ők is tudnak küzdeni „goalért”. Különb az egész verseny a következőkép folyt le: Délután három órakor érkeztek Pécsre a mohácsiak, elnökük dr. *Rüll Béla* mohácsi ügyvéd vezetése alatt. A pályaudvaron a pécsiek kiküldöttei várták s fölhajtottak a kert-utcai helyiségbe. — Itt az egybegyűlt tagok fogadták vendégszeretőleg a mohácsiakat, élükön elnökükkel, *Vaniss Sándor* főszolgabíróval. Négy óra után főlkocsikáztak a tettyei főnsikra. Felhat órakor megkezdődött a mérkőzés a csekélyszámu publikum előtt. Igazán csodálatos, hogy erre az érdekes versenyre oly kevesen mentek el, pedig ez a mérkőzés megérdemelte volna, hogy nagyszámu közönség jelenlétében folyjék le. Dehát nyáron! A közönség nincs a városban. Sokan fürdőzni mentek. Az ilyen mérkőzésnek legjobb ideje a tavasz és az ősz-elő.

Szép volt az a küzdő csoport. A mohácsiak sötét-kék, a pécsiek meg vörös-világos-kék dressben voltak. Az első félóraban a felső kapu a mohácsiaké volt, az alsó a pécsieké. A mohácsiak részéről a versenyben a következők vettek részt: Goal-bíró: *Strasser Lajos*, határbíró: *Schwarz Béla*, kapuvédő: *Kassapovics István*, hátvéd: *Küzdényi Szilárd* és *Sziedt Károly*, centerok: *Ulerich Ferenc*, *Visegrády Nándor* és *Kiss József*, csatárok: *Prakatur Tamás*, *Boda Géza*, *Ulerich Miklós*, *Faragó Ödön* és *Polgár József*. A pécsiek csapata a következőkép alakult: Goal-bíró

Zsille Károly, határbíró: *Müllher Ferenc*, kapuvédő: *Zsille István*, hátvéd: *Jokics Tivadar* és *Possek Géza*, centerok: *Kovácsfy Dezső*, *Zsabokrszky Ferenc* és *Szabó József*, csatárok: *Gebauer Gusztáv*, *Hechtl József*, *Lauber Dezső*, *Heiness Elemér*, és *Schwarz Gábor*. — Felhat órakor kezdődött meg a játszma *Vagner Zoltán* technikus, az M. A. C. tagja, vezetése mellett, a ki a játékot mindvégig kiváló tapintattal és pártatlansággal vezette. Szabadkáról jött ide a pécsi club meghívására, mert ő a magyar footballisták egyik legkiválóbb tagja. Folyt a küzdelem, majd uzylátszott, hogy a pécsiek, majd meg, hogy a mohácsiak lökik be a kapun a labdát. Hat órakor erős kiáltás hangzott: „Goal, goal!” A mohácsiak a labdát a pécsiek kapuján belökték. Rá negyed hétre a pécsiek lökték be a kapun a labdát. Igen szép goal volt. A labda nagy rugással a mohácsiak kapuja felé röpült, fönn a kapunál nem voltak küzdők és *Lauber Dezső* erős rugással a labdát belökte. Rövid időre rá a vezető az első félidőt lefújta. Kellő pihenő után, félhétkor megkezdődött a második félidő. Rövid küzdelem után a megsínálták a a második goalt. 7 óra 8 perckor *Lauber* szabad lökésével újból gyönyörű goalt csinált, négy perce rá *Heiness Elemér* a harmadikat. A küzdelem fél 8 órakor ért véget s addig több goalt nem csináltak. Így tehát a pécsiek lettek a nyertesek. Az eredmény 2:3. Este a Hajó szállodában társasvacsora volt s a mohácsiak reggel félhatkor elutaztak. Bar vereséggel tértek haza, azonban azon vigasszal és tudattal, hogy remekül küzdöttek. Nem engedték könnyen át a pécsieknek a győzelmet.

— **(Athelyezett alezredes.)** *Hartmann Emil* alezredesnek, a budapesti 1. honvédegyalozredtől a pécsi 19. honvédegyalozredhez leendő áthelyezését a király elrendelte.

— **(Temetés.)** Ma délelőtt 10 órakor temették el *Berkes L. Konrád*, irgalmasrendi szerzetesnövendéket, a pécsi rendház gazdáját. A rendház gyászjelentésben tudatta tegnap a fiatal szerzetes elhunytát, kinek temetése nagy részvét mellett történt meg. A temetési szertartást *Magenheim József*, apátplébános végezte, nagy segédlettel. A rendházból azután hosszú sorban indult ki a gyászment, kikisérven az elhunyt szerzetest a budai külvárosi temetőbe, hol a rend sirboltjában helyezték örök nyugalomra. A temetésen megjelentek: *Hanny Gábor* pápai praelátus, *Possgay József* kanonok, *Vass Bertalan* a pécsi cisztercita főgimnázium igazgatója, *Huny Ferenc* theologiai tanár. A város részéről *Majerosy Imre* polgármester jelent meg a temetésen, hol a gyászoló rend tagjai közül: *Putaky Lucidus* perjel, *Schick Jácint* főorv., *Marincsek* gyógyszerész, *Horváth Amadeus* orvos és *Némethy Vince* gonánok, az elhunyt utóda voltak jelen.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 11-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 570 kb., az ellentartóban 375 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1030 köbméternek találtatott. A szombati nap folyamán a magánvizvezetékek lezárattak. Folyó hó 12-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 745, az ellentartóban 100 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1010 köbméternek találtatott.

— **(Éjjeli gyakorlat.)** Ma reggel fél hat óra tájban a katonazene cintányéros, nagy dobos muzsikája riasztotta fél reggeli álmából a szigeti külváros lakosságát, melynek apraja-nagyja álmos szemmel sietett

az ablakokhoz, hogy hallják a katonazenét s láthassák a délceg léptekben elvonuló hadfiakat. A pécsi cs. és kir. 52-ik összpontosított gyalogezred élén a zenekarral ma reggel a Görcsöny környéken tartandó éjjeli gyakorlatra vonult ki, holnap holnap reggel térnek vissza. Az ezred visszatérte körülbelül holnap reggeli nyolc órára várható.

— **(Katonai kinevezés.)** A m. kir. honvédelmi miniszter kinevezte 1901. évi aug. hó elsejével *Mosonyi Géza*, egy évi önkéntes a pécsi 19. honvédszázados állományában tartalékos hadapród tiszthelyettesé, később meghatározandó ranggal.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolna vármegye területéhez tartozó *Zomba* községben a f. évi július hó 24. ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi augusztus hó 21-én pótvásár tartassék.

— **(Kitüntetett csendőrörmes-ter.)** A király *Szőcs Mihály* m. kir. VI. csendőrkerületbeli őrmesternek a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta.

— **(Eljegyzés.)** *Ulrich Eda*, csurgói kir. járásbírói aljegyző eljegyezte *Somogy Mártát* *Pepelán* (Verőcemegegyében).

— **(A sétatér locsolása.)** Kétségtelen dolog, hogy a gyermekkert nivójára emelt alsósétatér kivételével éppen csak az Erzsébet sétatér áll közönségünknek sétálás céljából rendelkezésre. Az is bizonyos, hogy hétköznapi aránylag a reggeli órákban legfrequentáltabb az Erzsébet-sétatér, hol fő-

leg a hivatalnokok élvezik ilyenkor a reggeli üde levegőt, mielőtt nyolc órai harangszóra bevonulnának a hivatalos helyiségeikbe. A sétáló eme csekély örömet is elrontja azonban most a reggeli locsolás, melyet, ki tudja miért, éppen abban az időben végeznek, mikor ugy nyolc óra körül a sétatér leglátogatottabb. Bár tagadhatlan, hogy szükséges a sétatér reggeli locsolása, de semmi esetre sem akkor, midőn az a közönségnek alkalmatlanságot okoz, a mennyiben a locsolás nem csak egy darab időre járhatlanul pocsétáva áztatja az utakat hanem még a járó-kelők ruháját is veszélyezteti. Jó lenne ezt a reggeli locsolást korábban elvégezni.

— **(Kivételes vásárhatárnap.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogyvármegye területéhez tartozó *Csurgó* községben a f. évi szeptember hó 1-sejére eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi szeptember hó 2-án tartassék meg.

— **(Az ország pénze.)** A hét éven aluli talált gyermeket a betegápolási-alap pénzén helyezik el a hatóságok, azonban, ha csak valami mód van rá, behajtják a gyerek neveltetésének költségét a hozzátartozóin. Ez természetes is, mert különben oda jut az alap, ahova jutott, a kimerüléshez. Ezen a bajon akar segíteni a belügyminiszter azzal a leirattal, amelyben arra inti a hatóságokat, hogy ne nyugodjanak bele olyan könnyen abba, hogy a költségek nem hajthatók be, mint amilyen hirtelen eddig napirendre tértek a dolog felett. Ha a gyermeknek cseléd az anyja, hát járja-

nak utána, hogy mi a bére s mennyivel járulhat hozzá a gyermektartáshoz, úgy, hogy ő maga is meg tudja élni. Figyelmeztessék az ilyen anyát arra is, hogy a gyermek apja ellenében pörrel érvényesítheti a jogait. Szóval: nem kell könnyelműen bánni az ország pénzével.

— **(Késő bánat.)** Egy régi magyar közmondás szerint nem tartozik a legésszerűbb dolgok közé a késő bánat s ez újra beigazolást nyert a napokban *Kocsis János* 17 éves béréslegény esetével. Akként történt a dolog, hogy *Berkes István* romonyai gazda néhány héttel ezelőtt panaszt emelt a községi elöljáróságnál, hogy béréslegénye tőle megszökött s magával vitte a gazda harminc korona készpénzt s néhány forint értékű ezüstműjét. A gazda panasza folytán megindították a nyomozást, a melynek során azonban nem sikerült kézrekeríteni a tolvajt, míg a napokban *Kocsis János* meg nem jelent a községben, a hol aztán elcsípték. A legény valószínűleg megbánta tettét, mert visszavitte a lopott holmit a gazdának, de ez a késő bánat természetesen mit sem használt, mert a tolvajt mégis feljelentették a bíróságnál.

— **(Öngyilkosságok.)** *Balatinác István* 22 éves hercegmároki lakos korhelykedven, anyja elkergette a háztól. Nyolc napra rá azonban ismét visszatért a szülői házhoz és elvégezte munkáját. De egyszerre mást gondolt, fölment a padlásra s egy istranggal föl akasztotta magát. Az orvosrendőri szemle az öngyilkosság valószínű okául életuntságot ál-

megettörtént s a kelengyével is csaknem elkészültek. Evonymenak még egy hátra Parisba kellett utaznia, némi ügyei elintézése és nászajándék bevásárlása végett. Abban egyeztek meg, hogy a menyegző mindjárt visszaérkezése után megtörténjék.

Egy reggel elkísérte őt Lisle ur a postahocsihoz s szerencsés utat és mihamarabb való visszatérést kívánva neki, elbucszott tőle, hogy aztán a vetést megszemlélje. Mikor az ifju épen a kocsiba akart szállni, érzé, hogy valaki a kabátja szárnyánál fogva visszatarja; megfordult s Celine állt előtte.

— Nos, mi baj? — kérdezte Evonyme, midőn a cseléd dult arcát megpillantá, — talán valami történt Antoinettel?

— Nem, — viszonzá Celine komor arccal, — meg nem!

Aztán félrevonva az ifjut, folytatá:

— Láss, nekem beszélnem kell önnek, mert különben senki sem bátorodik önnek az igazat megmondani. Higgyen nekem, maradjon ön Párisban és ne térjen ide soha vissza.

— De az Istenért, mi hát a baj? — ismétlé Evonyme megdöbbenve.

— Az, hogy Antoinette önt nem szereti és ha ön erővel nőül akarja őt venni, menyasszonyi ruha helyett szemfődelet kell neki készítenünk.

Evonyme erre már nem válaszolhatott, mert a kocsi elrobogott.

— Hát ön engem talán angyalnak tart?

— Tündérnek tartom, — viszonzá az ifju a meggyőződés hangján. — Nos, folytatá oly ember kitejezésével, ki behuny szemmel rohan az ismeretlen mélység felé, — mivel kegyed azt hiszi, hogy én boldoggá tehetem, nyujtsa ide a kezét. Kegyed nőm lesz, ön pedig rabszolgája. Köszönöm, drága Antoinette!

Egy csokot akart nyomni a leány ujjaira, de ez hirtelen visszavonta kezét s így szólt:

— Keresse fel ön atyamat s közölje vele megállapodásunkat. Ugy intézkedjek ön, hogy mindennek gyorsan vége legyen. Ma október elseje van; óhajtom, hogy még e hóban egybekeljünk.

Evonyme engedelmességet s egészen elkábulva távozott, hogy Lisle urat fökeresse. Ez tárt karokkal fogadta őt vejeül, kit régóta óhajtott annak s hogy e házasság öreg napjainak öröme lesz. Rögtön el is határozták, hogy mennél elebb megteszik az előkészületeket az egybekelésre.

— No, most tehát a házasság küszöbén állok, — szólt Evonyme, midőn álmodva Val Clavinbe visszatért; — lábam érinti a varázserdő szélét, melyből vissza nem térhetünk. Jövőben lakodalom látásakor nem érzek kínos szánakozást s ama két-három apró kamasz megpillantására, kik egy-egy ajtó küszöbén támaszkodnak, szívemet sem irigység, sem szomorúság nem lepi meg. Nem is, lesz nőm, lesznek gyermekeim, kik mindenikünkhöz hasonlitanak. Miért ne örülnek? Honnan van az, hogy szívemben félelmet érzek?

Oh, ez a szegény fiu csak elméletileg szerette a

lapították meg. — *Dobró* József maissi lakos nejét a házban keresvén, benyitott a házhoz tartozó préházba, a hol nejét fölakasztva találta. Az orvosrendőri szemle megállapította, hogy a régóta betegeskedő *Dobró* Józsefne pillanatnyi elmezavarban követte el az öngyilkosságot.

— **(Eltűnt egyén.)** *Kanizsai* István kőtörő, mohácsi lakos, ezélt egy évvel Boszniába távozott munkakeresés céljából. Azóta nem irt haza és semmiféle életjelt sem adott magáról. Hozzá tartozói kérelmére a hatóság körözti.

— **(Kocsival a Dunán keresztül.)** *Molnár* István bogyszlói bérlő a minap át akart menni Tolnára. A külső réven minden baj nélkül átjutott, ámde a belső révnek valami baja akadt, úgy hogy hosszabb ideig kellett volna vesztegálnie a szigeten. A lovak már türelmetlenkedni kezdtek, szerettek volna otthon lenni; — de a gazda is unta már a dolgot. Gondolt egyet, megsuhintotta az ostort, s belegratott a Dunába. A Duna mindkét partján várakozó népből meghűlt a vér, midőn azt látta, hogy *Molnár* István a kocsin ülve hajtja lovait a Dunán keresztül. A lovak usztak teljes erőfeszítéssel, a kocsi pedig uszott utánuk. Alig telt bele néhány perc, s *Molnár* István átusztatta a Dunát. A tömegeből kitört a lelkesedés, megéljenezte a vakmerő vállalkozót, ő pedig — mintha mi sem történt volna — hazahajtotta kocsiját.

— **(Rablás.)** *Elvers* Rudolf karancsi (révpusztai) birtokos *Schneider* Sebestyén nevű

csőszre négy ismeretlen egyénnel találkozáván, ezek beszédbe ereszkedtek vele. Egyszerre az ismeretlenek egyike nagy bottal erős vágást mért a csősz fejére és vállára, úgy hogy az eszméletét veszítve a földre rogyott. Az ismeretlen aztán elvette a csősz fegyverét és bal-táját és társaival elillant. A csendőrség nyomozza az ismeretlen rablókat.

— **(Megverte a gazdáját.)** *Vidákovics* Jakab szolgalegény volt *Freytag* Kristóf monyoródi lakosnál. De mivel gazdája arcul ütötte őt, kilépett a szolgálatból, de nem anélkül, hogy meg nem fogadta volna, miszerint adandó alkalommal visszafizet gazdájának a kapott pofonért. Az alkalom nem is késett soká. A napokban reggel öt órakor találkozott volt gazdájával, a kit a nála levő vasvillával annyira elvert, hogy fél óráig eszméletlenül hevert a földön. A garázda szolgalegényt súlyos testi sértés vétsége miatt följelentették a pécsvárad kir. járásbiróságnak.

— **(Lopás.)** *Fuchsberger* Ádám mucsii lakos, Döbröközön egy istállóban aludt s reggel azt vette észre, hogy ellopták ötvenhat koronával telt erszényét. — Feljelentése folytán a dombovári csendőrök elfogták a tetteseket, a pénzt elvették tőlük s feljelentették őket a bíróságnak.

— **(Tolvaj mesterlegény.)** *Jaksics* Sándor mohácsi késezmester *Kőrösi* Ferenc nevű segédje gazdájától megszökött s a másik segédnek egy öltözet őszi ruháját is elvitte magával; gazdájától pedig már előre kivett 7 K bért. A szökevény tolvaj mesterlegényt körözik.

— **(Nagy tüzek.)** A tolnamegyei szakcsi majorban nagy tűz volt a minap. *Worm* Ödön, ottani bérlő birtokán ütött ki a tűz s elégett két ház, egész sor gazdasági épület, butorok, ruhaneműek, gazdasági eszközök és hét darab sertés. A tüzet *Kovács* István, ottani béresnek minden felügyelet nélkül hagyott és gyufával játszó hároméves fia okozta. A kár a tízezer forintot meghaladja. *Scheffer* János, rácpetrei lakosnak, a préháza gyuladt ki és égett porra a napokban. A tüzet a káros öt éves fia okozta, szintén gyufával játszván. *Beck* Ádám, kassai lakosnak a házában a rossz kemény kigyuladt s erről a háztető is tüzet fogott és elégett. Végül Belvárdon *Király* József, ottani lakosnak egy asztal szalmája lett az ismeretlen okból keletkezett tűz martalékává.

— **(A Dunába ölte magát.)** Mohács mellett a Kanda-foknál egy női holttestet fogtak ki a Dunából. A holttestet a hullaházba szállították, a hol *Knihal* Antal dunaszekcsői lakos nejét ismerte föl benne. A férj az orvosrendőri szemle alkalmával nem tudott egyéb fölvilágosítást adni, minthogy neje három hét óta nagy főfajásról panaszkodott, de hogy miként jutott a Dunába, arról fogalma sincsen. Az orvosrendőri szemle megállapította, hogy *Knihal* Antalné pillanatnyi elmezavarban ugrott a Dunába.

— **(A magyar királyi fémjelző)** hivatal által megvizsgált és annak próba jelzésével ellátott finom arany óra-láncok sok százféle gyűrű, legszebb karkötők, finom és valódi briliáns gyűrűk s fülbevalók a legdivatosabb alakban, továbbá rendkívül gazdag választék hosszú női láncokban, melyek legdivosabban vannak készítve és igen jutányosan számítva, *Schönwald* Imrénél kaphatók. — Ugyanott mindennemű javítások legjobban készíttetnek.

házasságot s örökké szívesen elábrándozgatott volna arról. A határozatlanságból kifolyó kényszer, melybe ingadozó lelke jutott, sajátságos zavarba rántotta őt. Hogy bátorságot merítsen, azt mondogatta magában, hogy már többé nem vonulhat vissza.

Mig Antoinette másnak a jegyese volt, nagyon szerelmesnek mutatta magát a leánynyal szemben — és most vajjon szakíthat-e, visszaléphet-e ő akkor, mikor Antoinette szabad lett? De meg nem volt e ő felelős a történetekért? Nem tartozott-e ő a leánykának az erkölcsi kárpótlás egy nemével?

Elutasító válasz annyit jelentett volna, hogy ő becsutelen ember és álbárátként viselte magát. De hát — mondá magában, — ha mindent tekintetbe veszek, szánalomra méltó ember vagyok-e én azért, hogy szép feleséget veszek, a kinek én tetszem és ki csak becsületemre válik? Evonyme pajtás, ne légy balga, vesd föl a fejedet, te szerencsés fickó vagy!

Midőn Lisle ur hazajött, elragadtatva karolta át leányát s kétszer-háromszor is megcsókolta.

— Lám-lám, kisasszony! — szólt az ő nyers modorában, — tehát imádót váltottunk? Nos szerencsét kívánok hozzá. Ormancey egészen más fickó, mint a te erdészed. Nekem ugyan sohasem tetszett ez a szomorú alak! — s a szükséges formaságoknak gyorsan, jó kedvvel iparkodott eleget tenni.

Antoinette kikémlélhetetlen közönyösségébe rejtőzködött. Evonyme szabályszerűen udvarolt neki. A dohányzásról végkép lemondott, gondosan öltözködött s minden nap Dijonból hozatott pompás virágokkal kedveskedett,

a melyeket az öreg Celine soha sem feledett másnap reggel hervadtan fölvenni egy sarokból, a hova azokat Antoinette dobta.

A fiatal leány nyájasan fogadta Evonymet, anélkül, hogy tartózkodó magaviseletével, melyet azéltt nála nem tapasztaltak, szakított volna. Mindenegyes alkalmat óvatosan került, a midőn völgegyével egyedül kellett volna lennie.

Csupán egyetlenegyszer volt oly szép idő, midőn engedett a kérésnek s kísértelt Evonymével. Eljutottak az Auberive fölött uralgó erdőségig, de midőn a szűk erdőbe jutottak, Antoinette elbocsátá Ormanceynek a karját. Lesütött fővel haladt az ifju előtt a keskeny gyalogösvényen, hallgatva a hervadt levelek zörgésére, melyeket lábával föltart.

A társalgás nagyon vontatott volt s olykor egészen elnémult, úgy hogy a szünetek közben hallani lehetett a gyöngye neszt, a mit egy-egy érett makk aláhullása okozott. Egyszerre remegés szálta meg Antoinettet s egy a bikkesbe vezető hosszú nyílásnál megállott. Megismerte a germainei völgyzugot, a melyben kaszáláskor egy délután Jakabbal időzött.

— Terjünk vissza, — szólt megborzadva — fádom és fáradt is vagyok.

Hallgatagon fordultak vissza a falu felé s az erdőszélen Evonymenek úgy rémlett, mintha köny tőlult volna a leány szemébe. Különös — gondolta magában az ifju egészen kijöve sodrából — bármit tegyek is, mátkaságom igazi temetéshez hasonlít.

Majd egyik hét a másik után mult; a kihirdetés

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzete

1901. aug. 12. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 758.6 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 27.5 °C., maximuma: 26.7 °C. }
, minimuma: 18.0 °C. } tegnap.Párhányomás: 10.6 mm.
Relatív nedvesség: 39. %
Harmatpont 10.8 °C.
Felhőzet: 4° Cum. NE.
Szélirány s erő: W. 3. —
Csapadék 24 órai 0.Időjelzés, műszerek jelzése nyomán: Száraz,
meleg, derült, szeles.

Dr. Gyir.

Idegenek Pécsen.

— Augusztus 10 és 11. —

Aranyhajó-szálló. Philipp Emil, utazó, Bécs. — Oronics Sándor, gazdatiszt, Bábolna. — Fülesy Jenő, gazdatiszt, Bábolna. — Singer József, utazó, Budapest. — Kolár Ferenc, utazó, Laibach. — London Ernő, utazó, Budapest. — László Károly, utazó, Budapest. — Balogh Sándor, főmérnök, Eszék. — Hartstein Izidor, utazó, Bécs. — Hegedűs Miklós, kir. főmérnök, Zombor. — Revicky István, kir. mérnök és fia, Zombor. — Milch L. pót, utazó, Bécs. — Gresz nővérek, magánzó, Siklós. — Geiger Zsigmond, utazó, Bécs. — Steiner Róbert, utazó, Teschen. — Heller Simon, utazó, Bécs. — Flemmer V. kereskedő, Szent-Grót. — Lövinger Tivadar, utazó, Temesvár. — Kúzdényi Szilárd, főmérnök, Mohács. — Dr. Rüll János, főorvos, Mohács. — Vida Dezső és Tibor, magánzó, Mohács. — Weisz Vilmos, Mohács. — Schmidt Nándor, Mohács. — Faragó Odón, Mohács.

Vadember-szálló. Werther Sandor, utazó, Budapest. — Berger Samu, utazó, Bécs. — Adler Ignác, utazó, Bécs. — Heinrich Zsigmond, hivatalnok Dárda. — Ditmár Ferenc, utazó, Bécs. — Keglovics János, földbirtokos, Verőce. — Tencer Jakab, marhakereskedő, Klattau. — Goldschmied Mihály, földbirtokos, Dombóvár. — Trombitás Lipót, utazó, Szombathely. — Schidlauer József, földbirtokos, Kaposvár.

Mátyáskirály-szálló. Speronsen Ágost, kereskedő, Trevena. — Unger Pálné, magánzó, Német Ujvár. — Tutcey János, tanár és családja, Zalaegerszeg. — Nováček Józsefné, magánzó és leánya, N.-Atád.

Nádor-szálló. Kiss Lajosné, magánzó, Szeged. — Woppera Alajos, pallér, Budapest. — Sedlmayer E. C., igazgató, Dolny-Miholjác.

Magyar király-szálló. Hugli Tibor, mérnök, Budapest.

Korona-szálló. Frencsik János, mozdonyvezető, Bécs.

Vadászkürt-szálló. Tizenegytagú cigányzenekar, Kolozsvár. — Tondus Sándor, Druki József, Lakatos József, Janker Gyula, Jitri József, Molnár János, Nagy Károly, Csizmás András, Mikovits János zenészek, Kolozsvár. — Dudás József, asztalos, Barcs.

Hétfejedelem-szálló. Ugron Albert, bányatisztviselő, Komló.

TÁVIRATOK.

— **Crispi meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Crispi tegnap este hét óra negyvenöt perckor meghalt.

Crispi Ferenc, a jeles olasz államférfi, született Szicília szigetén Riberán, 1819. október 4-én, tehát most volt nyolcvankét éves. Palermóban a jogot elvégezve, ügyvéd lett Nápolyban. Az 1848 diki forradalomkor Sziciliába ment és forradalmi biztos, majd hadügyminiszter lett. A szabadságharc után a Bourbonok haragja elől Franciaországba menekült. 1860-ban előkészítette Garibaldi misszióját s maga is az ezer marsalai hős közé tartozott. 1861-ben megválasztották képviselőnek. Consorteria feloszlása után az új többség Crispi-t emelte az elnöki székbe. 1877-ben Parisba, Berlinbe és Gasteinba látogatott, hol Bismarckkal bensőbb barátságot kötött. 1877-ben Nicoterának lett utóda a miniszterelnök-egben. De a klerikalizmus 1878-ban megbuktatta s még bigámiával is vádolták. 1887-ben Crispi a Depretis miniszterium vád alá helyezését kívánta, de Depretis felvette a kabinetbe, mint belügyminisztert. Depretis halálával Crispi

lett a miniszterelnök és külügyminiszter is. És forradalmárból a hármas szövetség és Ausztria barátja lett. Meglátogatta Bismarckot és Káinoky minisztert s 1889-ben Umberto királyt Berlinbe kísérte, a hol is a feketesas-rendet kapta. A francia szövetséggel azonban teljesen szakított; sőt 1889-ben a franciákkal folytatott kereskedelmi alkudozásokat is megszakította. Caporali nevű radikális Nápolyban 1889. szeptember 13-án merényletet követett el ellene, de csak könnyen sebesítette meg. Az 1891-diki képviselőválasztások Crispi dialával végződtek. De az erythraei gyarmat, az abissziniai szerződés miatt, valamint a hármasszövetséghez való vonzalmáért az irredentista és radikális sajtó folyton támadta az osztrák bérencet és renegátot — mint nevezték — 1891. január elsején Crispi lemondott a miniszterelnökségről. Azóta szélső balról Rudinit és Giolitti-t támadta. 1893-ban ellenfelei a Panama-botrányba is belekeverték, de tisztázta magát. Minde támadások azonban annyira elkésztették, hogy lassankint visszavonult a közéletől s Nápolyban élt teljes elvonultságban.

Giolitti bukása után 1893. decemberben a király megint Crispi-re bízta a kormányalakítást s ekkor az elnökségen kívül a belügyi tárcát vállalta magára. 1894. június 16-án egy Lega nevű anarkista merényletet intézett ellene, de Crispi megmenekült a neki szánt bombától. 1894. végén a Banca Romana pörével kapcsolatosan Giolitti oklevelek alapján azt a vádat emelte Crispi ellen, hogy neki is része volt a bank csalárd üzemeiben. Crispi ekkor rábírt a királyt a parlament feloszlatására s a presszióval és vesztegetéssel rendezett választásokon többséget teremtett ugyan magának, de az ellenzék támadásaitól már nem bírt menekülni. Cavalotti hosszú büniajstromot lobbantott szemére s a szélső balpárt mindaddig támadta, míg nem az Abissziniából Barrattieri vereségéről érkező hírek a Crispi-kabinettet 1895. márciusban elsöpörték.

Ezzel Crispi nyilvános pályájának vége szakadt. Hívei ugyan 1897-ben Palermóban újra képviselőnek választották; politikai hatalmát azonban nem nyerte vissza többé. 1898-ban kitünt, hogy Crispi Favilla bankigazgatótól, illetőleg a Banca di Napolitól és más, a kormánytól függő bankoktól választási célokra 600,000 lírát vett kölcsön. E miatt a képviselőház 207 szavazattal 7 ellenében politikai megrovásban részesítette egykori bálványát. 1899. október 4-én 80-ik születésnapját ülte Palermóban s II. Vilmos császár táviratilag tolmácsolta szerencsekívánatait. Az ünnepélyes hangulaton azonban sokat rontott az a hír, hogy a törvényszék Crispi fiát, Lajost, ki évek előtt Amerikába szökött, lopás miatt körözötti.

Crispi holttestét a nápolyi Linavillában fogják felravatalozni. A temetés napját még nem állapították meg. A holttestet külön gőzösn Palermoba viszik s ott temetik el.

— **Elitelt munkanélküli zavargók.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lembergben ma kihirdették az ítéletet azok előtt, kik a munkanélküliek által okozott kihágásokban résztvétellel voltak vádolva. Valamennyit *bőjtöl su-lyosított börtönre* ítélték.

— **Szeszélyes időjárás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szatmárott a nagy forróságra hideg idő következett. Mig a napokban 37—38 Reaumur fokot mutatott a hőmérő, tegnap óta addig 7—8 Reaumur fok mellett sűrűen esik. A hirtelen időváltásból sok megbetegedés következett.

— **Leégett szövögyár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A havrei

világhírű szövögyárát és gőzfűrészmalmot a tűz teljesen elhamvasztotta. A kár több millió frankra rug.

— **Pusztító difteritisz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Aranyos Medgyesen óriási mértékben dühög a difteritisz. Naponta sokan halnak meg. A községi előljárásság gyors segélyért az alispánhoz fordult, ki azonnal megalakította a járványbizottságot és minden ovó-intézkedést megtett.

— **Öngyilkos házaspár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sátoralja Ujhelyen Deményi Kálmán, földbirtokos tegnap egy szállodában szobát bérelt. Ma reggelre holtan találták nejével együtt; közös akarattal haltak meg, *agyonlőtték magukat.* Deményi az utóbbi időben börtönben játszott és mindenét elvesztette.

— **Utcai verekedés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután nagy csődületet okozott egy utcai botrány, a melynek hősei Török Jenő Endre biztosítási lapkiadó és Békássy Jenő, magánhivatalnokok voltak. A nevezettek perben állanak egymással és a per folyama alatt Török Jenő Endre mindenféle ijesztgetési kísérletet tett, a miért Békássy őt tegnap délután a Király-utca és Vörösmarty-utca sarkán megtámadta és botlalt megverte. Török revolvert rántott, de azt kiűtötték a kezéből. Mire rendőr jött, már nagy közönsége volt az utcai jelenetnek.

— **Szilágyi Dezső temetésének költségei.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágyi Dezső temetésének költségeit most állította össze Csávossy Béla, az országos képviselőház háznagya. Az összes költségek 8200 koronára rugnak és az állampénztárt terhelik, minthogy a temetés országos költség történt.

— **Frigyes császárné temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Cronbergből sürgönyzik f. hó 10-ki kelettel: A Frigyes császárné holttestét vivő gyászmenet este 1/2 10 órakor harangzugás közt hagyta el a kastélyt. A menet élén és oldalán katonák és fáklyavivők mentek. A koporsó mögött, melyet 12 altiszt vitt, Vilmos császár ment egyedül és utána a többi gyász kíséret. 1/4 11 órakor a templomba ért a menet, mely előtt diszszázad állott zenével és zászlóval. Miután a koporsót letették a templomban, belépett Vilmos császár, a császári hercegek, a fejedelmi személyek és Bülow gróf birodalmi kancellár. A halott beszentelése után Vilmos császár és a többi jelenlevők letérdeltek imádkozni. A császár azután koszorút tett a koporsóra, mire elhagyta a templomot és visszatért Homburgba, a hova tegnap délelőtt különvonaton megérkezett az angol király és királyné, Viktória hercegné és Miklós görög herceg. A pályaudvaron a 80. ezred diszorsége zászlóval állott fel. Üdvözlésükre megjelent a császár és császárné, a három legidősebb herceg, a kíséret, Bülow gróf birodalmi kancellár és Waldersee gróf tábornok. Midőn a vonat berobogott, a diszszázad tisztelgett. A felségek rendkívül szívesen üdvözölték egymást. Miután a diszszázad előtt elhaladtak, a császári pár a királyi párt a Park Hotelbe kísérte. Vilmos császár a ki angol egyenruhát viselt, Alexandra királynéval az első kocsiiban ment, Edvárd király, a gárdadrágonyosok egyenruhájában Augusztina Viktória császárnéval követte őket.

— **Sztrájk Rómában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A közúti vasutak alkalmazottai tegnap sztrájkba léptek. Béremelést követelnek és más concessziókat. A sztrájk dacára az utcákon több lóvasut és villamoskocsi közlekedik a rendőrség oltalma alatt.

— **Lepecsételt viharágyuk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hajdu-me-

gyei gazdák sokfelé azt hiszik, hogy az ez évi nagy szárazság az ágyuzás következménye volt. Így Mikepércsen is, a melynek tőszomszédságában van a debreceni részvénytársaság szőlőtelepe. Ezen szőlőtelepen nyolc viharágyuval azonnal elkezdtek ágyuzni, mihelyt egy kis felleg közeledett. A határban az egész nyáron nem volt eső, a mit a gazdák ennek az ágyuzásnak tulajdonítottak. Ez a körülmény arra bírta a gazdákat, hogy a részvénytársaság viharágyuit lepecsételtették és azokkal most már csak akkor lehet lőni, ha nyilvánvaló, hogy a közelgő felhő veszélyes.

— **Bucsu a Krisztinavárosban.** (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) A krisztinavárosi plébánia templomban Szent Krisztina névnapjának évfordulója alkalmából vasárnap tartották meg az évente szokásos bucsut. Dél előtt tíz órakor *Rostaházy* Kálmán plébános mondotta az ünnepi misét, a melyen nagy számu közönség jelent meg, közte a kerületi előljáróság tisztikara. Istentisztelet után nagy élénkség és mulatozás volt a templom körül rögtönzött sátrakban és a környékbeli jóhírű vendéglőkben.

Szerkesztői üzenetek.

N. G. (Budapest.) Sajnáljuk, de a beküldött alkalmi verset nem közölhetjük. Esetleg máshol talán elhelyezheti; pár napig megőrizzük s kívánatra visszaküldjük.

Böngésző. Ön következő cédulácskát küldi be nekünk:

•M. K.

Dohany es szivar különlegessegok arudaja
Pecsett.

és azt mondja, hogy ez a legujabb magyar helyesírás. Óh nem! Őszetéveszti a fogalmakat. Ez a megszokott régi felületesség, hogy ne mondjuk: slendrianizmus; a miért különben nem a forgalomba bocsájtó, hanem a cédulácskát készítői pirulhatnak!

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Finom

csemege-szóló

kapható kilónként 50 fillérért **JANKOVITS HUGONÁL** Pécs, Vásár-rét 6. sz.

6 szobás kényelmes

lakás

mellék-helyiségek. villanyvilágítási berendezés. fürdőszoba **olcsó áron azonnal kibérelhető.** — Bővebbet a kiadó-hivatalban.

904. sz.

1901. eln.

Árlejtési hirdetmény.

A pécsi kir. ítélő-tábla elnöke közhirre teszi, hogy a pécsi kir. ítélő-tábla, a pécsi kir. főügyészség, a pécsi kir. törvényszék, kir. járásbírótság és a pécsi kir. ügyészség hiv. helyiségeinek fűtésére az 1902., 1903. és 1904. évekre, évenként szükséges

1267-24 köbméter hasogatott kemény tűzifa szállításának

biztosítása végett az árlejtést. **1901. évi szeptember hó 7. napján d. e. 11 órakor** a pécsi kir. ítélő-tábla elnöki irodájál a fogja megtartatni, melyre vállalkozni kívánókat azzal hívja meg, hogy a megállapított árlejtési feltételeket az elnöki irodában a hivatalos órák alatt betekintheik.

Pécs, 1901. július hó 30.

Pilch Antal,

h. elnök.

A pécsi nyilvános 3 osztályu Porges-féle FELSŐ KERESKEDELMI ISKOLA

jövő (27-ik) tanéve f. év szeptember hó 1. napján nyílik meg.

Ez az intézet az ország többi felső kereskedelmi iskoláival (akadémiákkal) teljesen egy rangban áll és a végzett növendékek az érettségi vizsgálat letételével az egy évi önkéntesi jog kedvezményében részesülnek.

A beiratások az intézet helyiségében **Pécsett (Kossuth-utca 5. sz.)** történnek f. é. augusztus hó 31-től kezdve szeptember 4 ig.

A vidéki növendékek elhelyezéséről az igazgatóság gondoskodik.

Benlakás is van.

Ugyanott folynak a beiratások a kereskedelmi alkalmazottak

„esti-tanfolyamára“.

Bővebb felvilágosítást nyújt

az igazgatóság.

Pécsett, 1901. évi augusztus hó.

5721 sz.

1901.

A siklós-járási fősolgabírótól.

Árlejtési hirdetmény.

A gyüdi körjegyzői-lak

meg- illetve átépítése elhatározatván, a biztosítandó munkálatokra ezennel versenytárgyalást hirdetek. A vállalati összeg 8705 koronában van előirányozva.

Fölhivom mindazokat, a kik a **f. évi augusztus 18-án délelőtt 9 órakor Gyüd község házában** tartandó árlejtési tárgyaláson mint vállalkozók részt venni akarnak, hogy a vállalati összeg 10%-nak megfelelő biztosítékkal felszerelt ajánlataikat nálam **legkésőbb f. évi augusztus 12-ik napjának déli 1° órájáig adják be.**

A beérkezett ajánlatok közül az építési bizottság szabadon választ.

Az építésre vonatkozó terv s költségvetés, valamint a vállalati feltételek hivatalos helyiségemben a hivatalos órák alatt betekintheők.

Siklós, 1901. augusztus 9.

Krasznay Mihály,

fősolgabíró.